

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

שבת פרק כ"ג

א ש א מ ט נ ו ש
ו ש י ל ה ו ה
מ ט ו א מ מ
ט א ו ש ה ל ש
ו ש ט ט ש ל ט
מ ט א ו א ט ו ש
ה ל י ט

ב מ א א א ו ש
מ א ל מ ה ו ש ט ו
ב ט ש ה ו ש י
ל מ ג ט ק מ ק
ו ה ש ה ט ט א
ל ש ה

ג ל י א ש ט ו י
א ל ל ל ש א מ
ש ה ל ש ו ש א
מ ה ל ו ש ט ט
א א ש ש ט ז ט
ו א ל ש

ד מ ש ה ל ש ט ט
ו ש ה ל א ו ש
ש ה ט ל י ט י
א א ט ט מ ט א
ו ל ק י ט ו ש
י ל י ט ש

שבת פרק כ"ג

א שואל אדם מחבירו כדי יין וכדי שמן, ובלבד שלא יאמר לו "הלוני", וכן האשה מחברתה כפרות. ואם אינו מאמינו, מניח טליתו אצלו, ועושה עמו חשבון לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת, מניח טליתו אצלו ונוטל את פסחו, ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב.

ב מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו, אבל לא מן הפתב. ומפיס עם בניו ועם בני ביתו על השולחן, ובלבד שלא יתפנין לעשות מנה גדולה כנגד קטנה. משום קוביא. ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב, אבל לא על המנות.

ג לא ישכור אדם פועלים בשבת, ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים. אין מחשיכין על התחום לשכור פועלים ולהביא פירות, אבל מחשיף הוא לשמור, ומביא פירות בידו. כלל אמר אבא שאול: כל שאני זכאי באמירתו, רשאי אני להחשיף עליו.

ד מחשיכין על התחום לפקח על עסקי כלה ועל עסקי המת – להביא לו ארון ותכריכין. גוי שהביא חלילין בשבת, לא יספוד בהן ישראל, אלא אם כן באו ממקום קרוב. עשו לו ארון ותפרו לו קבר, יקבר בו ישראל, ואם בשביל ישראל, לא יקבר בו עולמית.

שבת
פרק כ"ג

ה עושים כל צרכי המט - סכין ומזיחין אותו, ובלבד שלא יזיזו בו אבר. שומטין את הפר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתין. קושרים את הלחי - לא שיעלה אלא שלא יוסיף. וכן קורה שגשברה סומכין אותה בספסל או בארוכות המיטה - לא שתעלה אלא שלא תוסיף. אין מעמדין את המט בשבת, ולא בחול עם יציאת נפש, והמעמין עם יציאת נפש, הרי זה שופך דמים.

שבת
פרק כ"ג

ה עושים כל צרכי המט - סכין ומזיחין אותו, ובלבד שלא יזיזו בו אבר. שומטין את הפר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתין. קושרים את הלחי - לא שיעלה אלא שלא יוסיף. וכן קורה שגשברה סומכין אותה בספסל או בארוכות המיטה - לא שתעלה אלא שלא תוסיף. אין מעמדין את המט בשבת, ולא בחול עם יציאת נפש, והמעמין עם יציאת נפש, הרי זה שופך דמים.

